
Pánský klub Tomáše Kympla

V prosinci proběhl křest nového alba Pánský klub, na jehož hudební složce se autorsky, instrumentačně a producentsky podílel Tomáš Kympl. Při této příležitosti jsem s ním rozmlouval o jeho životních i profesních milnicích. Zastupován OSA od 2000, v databázi má registrováno 176 hudebních děl.

PŘIPRAVIL: JAKUB HORVÁTH

Tomáš Kympl s NSO

... s Jaroslavem Satoranským

Pocházíš z hudební rodiny, protože tvůj otec Miroslav Kympl byl významným hráčem na bicí nástroje. Bylo tedy zcela nabíledni, že tvé kroky budou pokračovat v jeho šlépějích, nebo jsi uvažoval ještě o jiné profesi?

Přemýšlel jsem také o herectví, protože jsem navštěvoval literárně-dramatický obor na LŠU pod vedením Jiřího Hromady. Když se blížily přijímací zkoušky na konzervatoř, šel táta za Jirkou poradit se ohledně mé budoucnosti. Poté mi řekl, ať se rozhodnu sám, zda chci jít studovat herectví, nebo muziku. Nakonec jsem zvolil muziku.

Byl jsi přijat na Pražskou konzervatoř. Na který obor?

Bicí nástroje a klavír. V té době jsem také začínal skládat, takže jsem ještě paralelně studoval skladbu na Konzervatoři Jaroslava Ježka u Harryho Macourka, Antonína Bílého a Milana Dvořáka. Po absolutoriu jsem se rozhodl pokračovat ve studiu skladby na popovém oddělení Pražské konzervatoře pod vedením Angela Michajlova, který mě celoživotně ovlivnil. Z jeho přístupu ke skladatelské profesi čerpám dodnes. Bohužel v průběhu mého studia zemřel, a tak jsem pokračoval u Michaela Kocába.

Z dalších kantorů nemohu opomenout Václava Riedlbaucha, u nichž jsem studoval kompozici soukromě.

Rozsah tvé autorské činnosti je velmi široký – od duchovní a vážné hudby přes pop-music a šansony až k muzikálům a hudbě filmové. Inklinoval jsi k univerzalitě v rámci své profese již během studií, nebo ses takto vyprofiloval až v průběhu praxe?

Angelo Michajlov vždycky tvrdil, že dobrý skladatel musí umět napsat všechno, zejména pokud chce skládat například filmovou hudbu. Univerzální jsem se tedy snažil být od začátku.

Věnuješ se také hudební tvorbě pro film a divadlo. Na tento žánr mnoho skladatelů pohlíží s despektem. Jak vnímáš toto stanovisko svých kolegů a v čem ti scénická hudba jako tvůrce konvenuje?

finální mastering zcela pod kontrolou. U filmu nebo divadla je skladatel mnohem méně svobodný, musí se přizpůsobovat ději, požadavkům režiséra a de facto tomuto žánru především sloužit.

V letech 2015 a 2016 jsi vyhrál prestižní britskou mezinárodní skladatelskou soutěž the UK Songwriting Contest. V jakých žánrech jsi vítězné skladby komponoval?

V roce 2015 jsem zvítězil se skladbou Ave Maria v kategorii Open, kam lze přihlásit jakoukoliv kompozici. Napsal jsem ji krátce po smrti svého táty. Už sám název napovídá, že se jedná o duchovní hudbu. Ave Maria se dokonce objevila i ve vysílání Rádía Vatikán. Druhá vítězná skladba z roku 2016 se jmenuje New York a soutěžila v kategorii Instrumental. Žánrově se jedná o koláž, kde se mísí prvky umělé hudby, jazzu i popu, a má samozřejmě evokovat město New York, kde jsem žil a zamiloval si jeho

skladeb totiž vzniká tak, že je nejdříve složena hudba a na ni poté textař napíše text. V případě tohoto CD jsem však pracoval opačným způsobem, což praktikuji již od mládí, a domnívám se, že pokud má skladatel k dispozici inspirativní text, může tímto postupem dojít k zajímavějšímu výsledku. Tomáš Belko napsal texty a bizarní příběhy bardů, v nichž dominuje recese a humorná nadsázka. Snažil jsem se tedy hudební složku utvořit mimo jiné i z mých oblíbených koláží, kde se v rámci jedné písně vystřídá několik žánrů i reminiscencí populární hudby, a realizovat vtipné a zábavné album, u kterého se posluchači pobaví, což je obzvláště v dnešní době rarita. Interpreti jsem volil podle kritérií zmiňovaných bardů a za pomoci prezidenta Herecké asociace Jiřího Hromady se podařilo dát dohromady úžasnou společnost pěveckých a hereckých legend, ale i talentovaných zpěváků mladších generací – osobností Pánského klubu.

... s Jiřím Lábusem

... s Honzou Jarešem

Na rozdíl od těchto kolegů jsem měl to štěstí se na tvorbě této hudby mnohokrát podílet, což jsem vždy přijímal s vděčností a bral jsem to jako nesmírně cennou zkušenost. V současné době mě však mnohem více baví skládání tzv. tracků, ať již se jedná o operní árie, populární písničky, šansony, nebo jakékoliv jiné hudební formy, protože tento proces mohu mít od prvního nápadu až po

nonstop pulzující život a neopakovatelnou „babylonskou“ atmosféru.

V prosinci proběhl křest tvého nového alba Pánský klub. Kde se zrodil impulz k tomuto počínu a jak bys jej charakterizoval?

První momenty vzniku tohoto alba se datují okolo roku 2000, kdy jsem si pročítal skvělé texty Tomáše Belky, které mě okamžitě zaujaly. Většina

Na čem nyní pracuješ?

Na desce nevidomého zpěváka Honzy Jareše, jenž také participuje na výše uvedeném CD. Dále připravuji crossoverové album operních árií, kde budou mé opusy interpretovat světoznámé operní hvězdy. Do třetice sbírám po světě skvělé pouliční muzikanty a natáčím s nimi své písničky ve stylu pop-music 60. a 70. let. ☒